ฝ่ายเกษตร ประจำสถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงจาการ์ตา

ภาวะความเคลื่อนไหวด้านการเกษตร ในสาธารณรัฐอินโดนีเซีย

ประจำเดือนกันยายน พ.ศ. 2568

การขยายฟาร์มประมงเชิงพาณิชย์ในอินโดนีเซีย อาจกระทบพื้นที่ป่าอนุรักษ์ขนาดใหญ่

รัฐบาลอินโดนีเซียได้ประกาศแผนการขยายพื้นที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำขนาดใหญ่ในจังหวัดชวาตะวันตก โดยครอบคลุมพื้นที่กว่า 78,000 เฮกตาร์ ภายในระยะเวลา 5 ปี เพื่อรองรับความต้องการอาหารโปรตีน โดยเฉพาะโครงการอาหารฟรีในโรงเรียนที่ประธานาธิบดี Prabowo Subainto กำลังผลักดัน ซึ่งมีเป้าหมายให้เด็กนักเรียนและประชาชนกลุ่มเปราะบางมากกว่า 80 ล้านคน ได้เข้าถึงอาหารที่มีคุณค่าทางโภชนาการ ภายในสิ้นทศวรรษนี้ โครงการดังกล่าวถูกจัดให้เป็น "โครงการยุทธศาสตร์ระดับชาติ" ทำให้ได้รับการเร่งรัดในด้านงบประมาณ กระบวนการอนุมัติ และการใช้ที่ดินโดยไม่ต้องผ่านขั้นตอนปกติที่ซับซ้อน

ในระยะแรกของการดำเนินงาน (Phase 1) จะเริ่มเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำบนพื้นที่ประมาณ 20,400 เฮกตาร์ ครอบคลุม 4 เขต ของจังหวัดชวาตะวันตก โดยมีเป้าหมายให้แล้วเสร็จภายในปี 2570 เพื่อเป็นแหล่งผลิตโปรตีนจากสัตว์น้ำสำหรับตลาดในประเทศ ทั้งนี้ รัฐบาลได้คาดการณ์ว่าโครงการดังกล่าวจะสามารถสร้างงานมากกว่า 100,000 ตำแหน่ง และสร้างรายได้มากกว่า 30.7 ล้านล้านรูเปียห์ (ราว 1.9 พันล้านเหรียญสหรัฐ) ต่อปี โดยอาศัยการเพิ่มผลผลิตต่อหน่วยพื้นที่ (productivity per hectare) อย่างมีประสิทธิภาพ

อย่างไรก็ตาม องค์กรสิ่งแวดล้อมในประเทศ โดยเฉพาะ WALHI (Indonesian Forum for the Environment) ได้แสดงความกังวล ต่อผลกระทบเชิงสิ่งแวดล้อมและสังคม เนื่องจากพื้นที่ที่จะพัฒนาใน Phase 1 นั้น มีการระบุว่ามี ป่าคุ้มครอง (protected forests) กว่า 16,000 เฮกตาร์ ที่จะถูกเปลี่ยนประเภทการใช้ที่ดิน (land reclassification) เพื่อใช้ในกิจกรรมเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ซึ่งมีขนาดใกล้เคียง กับพื้นที่กรุงวอชิงตัน ดี.ซี. การเปลี่ยนแปลงเช่นนี้อาจก่อให้เกิดการสูญเสียระบบนิเวศป่าชายเลนที่ทำหน้าที่เป็นเกราะป้องกันทางธรรมชาติ จากพายุและการกัดเซาะชายฝั่ง อีกทั้งยังเป็นพื้นที่สำคัญในการดำรงชีวิตของชุมชนประมงท้องถิ่น

นอกจากนี้ นักวิชาการและนักสิ่งแวดล้อมเตือนว่า การจัดให้โครงการนี้เป็นโครงการเร่งรัดพิเศษ ทำให้กระบวนการสำคัญ เช่น การประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม (Amdal – Analisis Mengenai Dampak Lingkungan) และการปรึกษาหารือสาธารณะ (public consultation) ถูกลดทอนหรือข้ามไปอย่างมีนัยสำคัญ สิ่งนี้ก่อให้เกิดความเสี่ยงที่ผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจระยะสั้น อาจแลกมาด้วยการสูญเสียทรัพยากรธรรมชาติ ความมั่นคงด้านสิ่งแวดล้อม และความยั่งยืนของวิถีชีวิตชุมชนชายฝั่งในระยะยาว

ชุมชนท้องถิ่นหลายแห่งในชวาตะวันตกซึ่งพึ่งพิงการทำประมงและระบบนิเวศชายฝั่งเพื่อการดำรงชีวิตได้แสดงความวิตกกังวลว่า พวกเขาอาจถูกกีดกันออกจากพื้นที่ดั้งเดิมที่เคยใช้ทำมาหากิน อีกทั้งยังอาจเผชิญกับการเสื่อมโทรมของสิ่งแวดล้อมหากพื้นที่ป่าชายเลน ถูกทำลายหรือเปลี่ยนสภาพเป็นฟาร์มเลี้ยงปลาอย่างเข้มข้น นักสิ่งแวดล้อมบางกลุ่มยังตั้งข้อสังเกตว่า หากโครงการนี้ดำเนินไปโดยไม่มีกลไก กำกับดูแลที่รอบด้าน อาจทำให้เกิดการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ และทำให้โครงการอาหารฟรีในโรงเรียนที่ตั้งใจช่วยเหลือเด็ก ๆ และครอบครัวยากจน กลับกลายเป็นปัจจัยเร่งให้เกิดวิกฤติทางสิ่งแวดล้อมและสังคมแทน

โดยสรุป แม้ว่าโครงการขยายการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำขนาดใหญ่นี้จะถูกวางกรอบว่าเป็นยุทธศาสตร์สำคัญด้านความมั่นคงทางอาหารและ การพัฒนาประเทศ แต่เสียงคัดค้านจากองค์กรสิ่งแวดล้อม นักวิชาการ และชุมชนท้องถิ่นสะท้อนให้เห็นถึงความจำเป็นที่รัฐบาลต้องพิจารณา ถึงผลกระทบต่อระบบนิเวศและสิทธิของชุมชนชายฝั่งอย่างรอบด้าน มิฉะนั้น โครงการที่ตั้งใจจะสร้างความมั่นคงด้านอาหาร อาจกลับกลายเป็นการสร้างความเปราะบางทั้งต่อสิ่งแวดล้อมและต่อวิถีชีวิตของประชาชนในระยะยาว

ที่มา: news.mongabay.com วันที่ 1 กันยายน 2568

เศรษฐกิจอินโดนีเซียขยายตัว 5.12% ในไตรมาส 2/2568 ขยายตัวต่อเนื่อง ภาคเกษตร ป่าไม้ และประมงโตสูงสุด

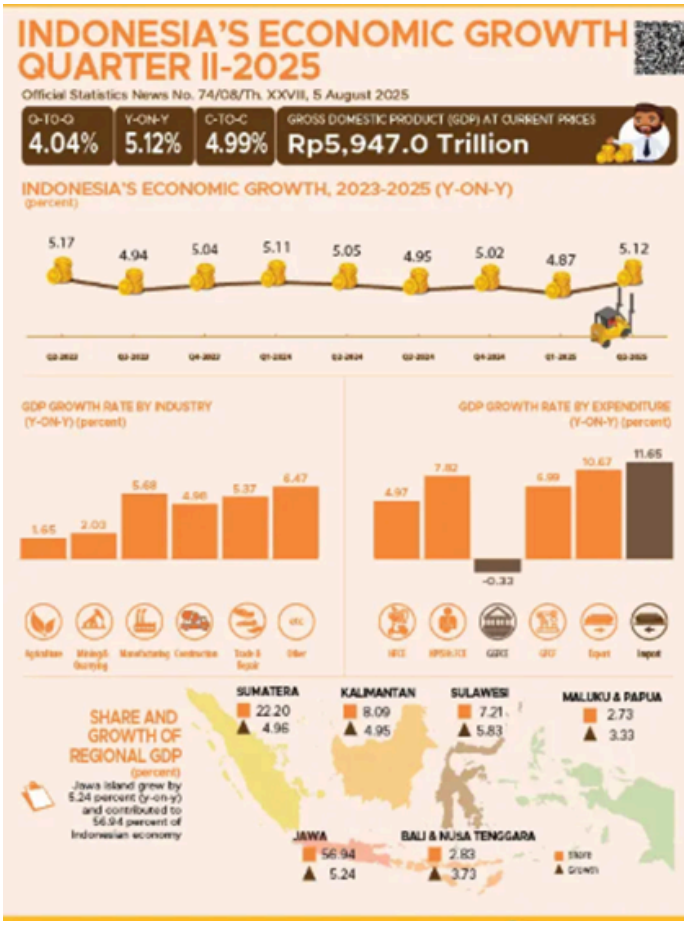

สำนักงานสถิติแห่งชาติอินโดนีเซีย (Badan Pusat Statistik: BPS) เปิดเผยว่า ในไตรมาสที่ 2 ปี 2568 เศรษฐกิจอินโดนีเซียมีอัตราการขยายตัว ร้อยละ 5.12 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน (YoY) และเติบโต ร้อยละ 4.04 เมื่อเทียบกับไตรมาสก่อนหน้า (QoQ) สะท้อนถึงการฟื้นตัวอย่างต่อเนื่องของเศรษฐกิจ ท่ามกลางแรงกดดันจากความผันผวนของเศรษฐกิจโลก ในด้านโครงสร้างเศรษฐกิจ แรงขับเคลื่อนสำคัญมาจาก การบริโภคภาคครัวเรือน (household consumption) ซึ่งยังคงเป็นปัจจัยหลักของระบบเศรษฐกิจ ขณะเดียวกัน การลงทุนทั้งภาครัฐและเอกชน (Gross Fixed Capital Formation: GFCF) รวมถึง การส่งออกสินค้าและบริการ ล้วนมีส่วนสนับสนุนการเติบโตเชิงโครงสร้างอย่างแข็งแกร่ง โดยเฉพาะ ภาคการผลิต (manufacturing industry) และ ภาคบริการ (services sector) ที่มีบทบาทสำคัญต่อการสร้างมูลค่าเพิ่มและการจ้างงาน

ภาคเกษตรกรรม ป่าไม้ และประมง (Agriculture, Forestry, and Fishing) ถือเป็นภาคส่วนที่เติบโตสูงสุดบนฝั่งการผลิต โดยขยายตัว ร้อยละ 13.53 (YoY) ความสำเร็จดังกล่าวสะท้อนให้เห็นอย่างชัดเจนใน ภาคประมง (fisheries sector) ซึ่งมีผลการดำเนินงานที่โดดเด่น ทั้งในด้านการเพิ่มปริมาณการผลิตและการขยายตัวของการส่งออกผลิตภัณฑ์อาหารทะเล ซึ่งในบางรายงานระบุว่าการส่งออกเพิ่มขึ้นกว่า ร้อยละ 6.5 การเติบโตในภาคเกษตรและประมงมิได้เพียงสร้างรายได้โดยตรงแก่เกษตรกร ผู้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ และผู้ประกอบการ แต่ยังเป็นกลไกสำคัญต่อการสร้าง ความมั่นคงทางอาหาร (food security) และสนับสนุนเป้าหมายการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน (sustainable economic development) ของรัฐบาล ขณะเดียวกัน ความต่อเนื่องของการเติบโตในภาคส่วนนี้ยังขึ้นอยู่กับหลายปัจจัย ได้แก่ สภาพภูมิอากาศ เสถียรภาพของราคาสินค้าเกษตร ตลอดจน มาตรการสนับสนุนจากภาครัฐ เช่น การลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานระบบชัพพลายเชน การพัฒนามาตรฐานการผลิตที่สอดคล้องกับข้อกำหนดสากล และการผลักดันนวัตกรรมด้านการเกษตรและประมง นักวิเคราะห์ชี้ว่า เศรษฐกิจอินโดนีเซียยังเผชิญความเสี่ยงจากปัจจัยภายนอก อาทิ ความผันผวนของอัตราดอกเบี้ยโลก ราคาสินค้าโภคภัณฑ์ที่มีแนวโน้มชะลอตัว และความไม่แน่นอนทางภูมิรัฐศาสตร์ ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อแนวโน้มการเติบโตในช่วงครึ่งหลังของปี 2568

ที่มา: bps.go.id วันที่ 5 กันยายน 2568

พร้อมสู่ตลาดโลก: อินโดนีเซียยกระดับพันธุ์มะพร้าวคุณภาพ และน้ำตาลมะพร้าวผลึกอินทรีย์

เมื่อวันที่ 8 กันยายน 2568 นาย Abdul Roni Angkat รักษาการอธิบดีกรมการเพาะปลูก กระทรวงเกษตร อินโดนีเซีย พร้อมคณะผู้บริหารระดับสูง ได้ลงพื้นที่ตรวจเยี่ยมศูนย์เพาะพันธุ์พืชเขต Batang (Nursery Batang) โรงงานน้ำตาล Sragi เขต Pekalongan และหน่วยธุรกิจผู้ส่งออกน้ำตาลมะพร้าวผลึกอินทรีย์ เขต Banyumas จังหวัดชวากลาง นาย Abdul เปิดเผยว่า การจัดตั้ง Nursery Batang ถือเป็นปัจจัยสำคัญในการประกันความมั่นคงด้านเมล็ดพันธุ์มะพร้าวคุณภาพสูง เนื่องจากแหล่งเพาะพันธุ์ดังกล่าวมิได้เป็นเพียงศูนย์ผลิตพันธุ์พืชที่มีศักยภาพเท่านั้น แต่ยังมีบทบาทสำคัญในการรักษาความบริสุทธิ์ของสายพันธุ์ และการอนุรักษ์ทรัพยากรพันธุกรรม โดยปัจจุบันมีสวนแม่พันธุ์จำนวน 3 แห่ง ครอบคลุมพื้นที่รวม 6 เฮกตาร์ ได้แก่ พันธุ์ Pandang Wangi พันธุ์ Genjah Entog Kebumen และพันธุ์ Kelapa Dalam Bido ซึ่งเริ่มปลูกตั้งแต่เดือนธันวาคม 2566 และคาดว่าจะสามารถตอบสนองความต้องการพันธุ์มะพร้าวคุณภาพได้อย่างต่อเนื่อง

นอกจากภาคการผลิตพันธุ์แล้ว คณะผู้แทนยังได้ติดตามการดำเนินงานของโรงงานน้ำตาล Sragi เขต Pekalongan ซึ่งมีบทบาทสำคัญในการรับซื้ออ้อยจากเกษตรกร รักษาเสถียรภาพของปริมาณน้ำตาลในตลาด และสนับสนุนนโยบายรัฐบาลในการยกระดับผลผลิตอ้อย โดยกระทรวงเกษตรฯ ได้ตรวจสอบอย่างครอบคลุม ตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำ ทั้งการจัดการเมล็ดพันธุ์มะพร้าว กระบวนการผลิต และระบบกระจายสินค้า เพื่อเร่งขับเคลื่อนแผนพัฒนาอุตสาหกรรมน้ำตาลแห่งชาติ ขณะเดียวกัน ในมิติการพัฒนาเชิงปลายน้ำ (Downstream) กระทรวงเกษตรฯ ได้สนับสนุนการเสริมสร้างศักยภาพเกษตรกรผู้ผลิตน้ำตาลมะพร้าวผลึกในหมู่บ้าน Pageraji เขต Banyumas

ตลอดห้าปีที่ผ่านมา การพัฒนาน้ำตาลมะพร้าวผลึกในพื้นที่ดังกล่าวได้ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้างเศรษฐกิจท้องถิ่นอย่างมีนัยสำคัญ ภายใต้การขับเคลื่อนของกลุ่มเยาวชนในพื้นที่ ผ่านการก่อตั้งหน่วยการตลาด Java Agro Mandiri (JAVARI) เมื่อปี 2561 และสหกรณ์ Abhinaya Karya Mandiri (BHINARI) เมื่อเดือนกันยายน 2566 ปัจจุบันมีเกษตรกร 490 ครัวเรือน เป็นสมาชิกสหกรณ์ และด้วยการพัฒนาตามมาตรฐานเกษตรอินทรีย์สากล ทำให้ผลิตภัณฑ์น้ำตาลมะพร้าวผลึกจากหมู่บ้าน Pageraji สามารถส่งออกไปยังกว่า 7 ประเทศ ได้แก่ ออสเตรเลีย แอฟริกาใต้ สเปน กรีซ ฮังการี สาธารณรัฐเช็ก และมาเลเซีย โดยมีปริมาณเฉลี่ย 80 ตันต่อเดือน

ในโอกาสนี้ นาย Andi Amran Sulaiman รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร อินโดนีเซีย ได้แสดงความชื่นชมต่อความริเริ่มและความร่วมมืออย่างเข้มแข็งระหว่างภาครัฐ เกษตรกร โรงงานน้ำตาล และภาคเอกชน ซึ่งเป็นแรงขับเคลื่อนสำคัญในการสร้างความเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจในระดับชุมชน ตลอดจนยกระดับคุณภาพชีวิตเกษตรกร พร้อมย้ำถึงพันธกิจในการเพิ่มผลผลิตอ้อยแห่งชาติ เพื่อบรรลุเป้าหมายการพึ่งพาตนเองด้านน้ำตาลภายในปี 2573 ตามนโยบาย Asta Cita ของประธานาธิบดี Prabowo Subianto ทั้งนี้ รัฐมนตรี Amran แสดงความหวังว่าความสำเร็จดังกล่าวจะเป็นต้นแบบของการพัฒนาเชิงบูรณาการที่ยั่งยืน และสะท้อนให้เห็นถึงความร่วมมือระหว่างภาครัฐ สหกรณ์ และชุมชนท้องถิ่น ในการสร้างผลิตภัณฑ์การเกษตรที่มีมูลค่าเพิ่ม สามารถแข่งขันได้ในตลาดโลก และขยายโอกาสทางการส่งออกในอนาคต

ที่มา: กระทรวงเกษตร อินโดนีเซีย วันที่ 10 กันยายน 2568

ปฏิบัติการตลาดร่วม มท.และกษ. อินโดนีเซีย กดราคาข้าวลดฮวบ

กระทรวงเกษตรอินโดนีเซียร่วมกับกระทรวงมหาดไทย และ Bulog ประสบความสำเร็จในการควบคุมราคาข้าว ผ่านการดำเนินมาตรการปฏิบัติการตลาด (Operasi Pasar) ในวงกว้าง ครอบคลุมหลายพื้นที่ทั่วประเทศ นาย Andi Amran Sulaiman รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย เน้นย้ำถึงความมุ่งมั่นของรัฐบาลในการรักษาความมั่นคงด้านปริมาณและการเข้าถึงอาหารในราคาที่เหมาะสม ผ่านการกระจายข้าวภายใต้โครงการ Stabilisasi Pasokan dan Harga Pangan (SPHP) ซึ่งมีบทบาทสำคัญในการลดแรงกดดันต่อราคาข้าวและป้องกันไม่ให้เกิดความผันผวนรุนแรงในตลาด

ในโอกาสเดียวกัน นาย Tito Karnavian รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ได้แสดงความชื่นชมต่อมาตรการเชิงรุกของกระทรวงเกษตรฯ และ Bulog โดยระบุว่าการแทรกแซงดังกล่าวสามารถรักษาเสถียรภาพราคาข้าวได้อย่างเป็นรูปธรรม ซึ่งไม่ค่อยเกิดขึ้นบ่อยครั้งในช่วงสองปีที่ผ่านมา นอกจากนี้ รัฐบาลยังได้ดำเนินโครงการ Gerakan Pangan Murah (GPM) พร้อมกันทั่วประเทศใน 7,285 เขต เมื่อวันที่ 30 สิงหาคม 2568 เนื่องในโอกาสเฉลิมฉลองวันประกาศเอกราชของอินโดนีเซีย

นอกจากนี้ รัฐมนตรี Amran และรัฐมนตรี Tito ยังได้ลงพื้นที่ร่วมกัน ณ ตลาดในเมืองปาเลมบัง จังหวัดสุมาตราใต้ เพื่อตรวจสอบความเรียบร้อยของการกระจายข้าวภายใต้โครงการ SPHP และเพื่อให้มั่นใจว่าการจัดส่งถึงมือประชาชนเป็นไปอย่างราบรื่น ประชาชนสามารถเข้าถึงสินค้าได้โดยสะดวก

ในด้านข้อมูลเชิงสถิติ นาง Amalia Adininggar Widyasanti หัวหน้าสำนักงานสถิติแห่งชาติ (BPS) เปิดเผยว่า ราคาข้าวในเขตเศรษฐกิจโซน 1 และโซน 2 ได้เข้าสู่ระดับที่ควบคุมได้แล้ว โดยข้าวชนิดกลางมีราคาอยู่ที่ 13,500 รูเปียห์ต่อกิโลกรัม และข้าวชนิดพรีเมียมอยู่ที่ 14,900 รูเปียห์ต่อกิโลกรัม อย่างไรก็ตาม เขตเศรษฐกิจโซน 3 ยังคงต้องการมาตรการดูแลเพิ่มเติม เพื่อลดแรงกดดันด้านราคา

ทั้งนี้ กระทรวงเกษตรฯ ยืนยันว่าจะเดินหน้าสร้างความร่วมมือกับสำนักงานอาหารแห่งชาติ (Bapanas) Bulog และรัฐบาลท้องถิ่น เพื่อคงไว้ซึ่งเสถียรภาพของราคาข้าวอย่างยั่งยืน และกระจายผลประโยชน์อย่างทั่วถึงในทุกภูมิภาคของประเทศ

ที่มา: กระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย วันที่ 9 กันยายน 2568

หมายเหตุ
โซน 1 รวม: เกาะชวา (Jawa), Lampung, Sumatera Selatan, Bali, Nusa Tenggara Barat, และ Sulawesi
โซน 2 และ 3 ครอบคลุมภูมิภาคที่อยู่ห่างออกไป เช่น ภาคตะวันออกของอินโดนีเซีย และพื้นที่ห่างไกลที่การขนส่งมีต้นทุนสูงกว่า

อินโดนีเซียย้ำความมุ่งมั่นในการรักษามาตรฐานคุณภาพและความปลอดภัยของผลิตภัณฑ์ประมงในเวที APEC

ในการประชุม The Asia Pacific Economic Cooperation (APEC) Food Safety Forum ซึ่งจัดขึ้น ณ เมืองปูเอร์โตวาราส ประเทศชิลี อินโดนีเซียได้ยืนยันความมุ่งมั่นในการรักษามาตรฐานคุณภาพและความปลอดภัยของผลิตภัณฑ์ประมงทะเล โดยเน้นย้ำว่าผลิตภัณฑ์ประมงของอินโดนีเซียอยู่ภายใต้การกำกับดูแลด้านคุณภาพให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล มีความปลอดภัยต่อการบริโภค (food safety) และผ่านกระบวนการรับรองคุณภาพ (quality assurance) อย่างครบถ้วน ตั้งแต่ต้นน้ำจนถึงปลายน้ำในทุกห่วงโซ่อุปทาน

Ms. Ichartini หัวหน้าสำนักงานกำกับดูแลและประกันคุณภาพผลิตภัณฑ์ประมง (The Quality Agency for Marine and Fisheries Products: KKP Quality Agency) ระบุว่า อินโดนีเซียได้นำเสนออย่างมีหลักฐานทางวิทยาศาสตร์ (scientific-based) และเป็นระบบเกี่ยวกับวิธีการดำเนินงานของระบบการประกันคุณภาพและความปลอดภัยผลิตภัณฑ์ประมง (The Quality Assurance and Security System of Fishery Products: SJMKHP) ที่ครอบคลุมตั้งแต่การเพาะเลี้ยงและการจับสัตว์น้ำ (ต้นน้ำ) การแปรรูปและตรวจสอบคุณภาพ (กลางน้ำ) จนถึงการส่งออกสู่ตลาดโลก (ปลายน้ำ) เพื่อยืนยันว่าผลิตภัณฑ์ประมงทุกชนิดของอินโดนีเซียได้มาตรฐานสากล มีความปลอดภัยต่อสุขภาพ และสามารถตรวจสอบย้อนกลับได้

ในการประชุมครั้งนี้ อินโดนีเซียซึ่งได้รับมอบหมายจากกระทรวงกิจการทางทะเลและประมง (KKP) ได้นำเสนอข้อมูลต่อผู้แทนเขตเศรษฐกิจสมาชิก APEC โดยคณะผู้แทนได้บรรยายเชิงวิชาการและอธิบายอย่างโปร่งใสถึงการดำเนินงานด้านการควบคุมและกำกับคุณภาพและความปลอดภัยของผลิตภัณฑ์ประมงในทุกช่วงของห่วงโซ่การผลิต ตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำ ซึ่งดำเนินการโดย KKP ผ่าน Quality Agency ในฐานะหน่วยงานรับรองคุณภาพ (Quality Assurance Body)

นาย Mochamad Aji Purbayu ประธานคณะผู้แทนอินโดนีเซีย เปิดเผยว่า ปัจจุบันผลิตภัณฑ์ประมงของอินโดนีเซียได้ส่งออกไปยัง 141 ประเทศทั่วโลก ความเชื่อมั่นของประชาคมโลกต่อระบบ SJMKHP ยังช่วยเสริมสร้างความสามารถในการแข่งขัน ซึ่งสะท้อนให้เห็นจากจำนวนโรงงานแปรรูปสัตว์น้ำ (Fish Processing Units – UPI) ที่ได้รับอนุญาตส่งออกเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้ ระบบ SJMKHP ของอินโดนีเซียเป็นกระบวนการทางธุรกิจที่มีพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์และอิงหลักฐานเชิงประจักษ์ (scientific and evidence-based) โดยยึดหลักการด้านสุขาภิบาล สุขอนามัย และความมั่นคงด้านอาหาร (sanitation, hygiene, food security) ตามแนวปฏิบัติสากล เช่น Codex และ HACCP

ผู้แทนจากเขตเศรษฐกิจ APEC ได้รับคำชี้แจงจากอินโดนีเซียอย่างชัดเจน และตระหนักว่าผลิตภัณฑ์ประมงของอินโดนีเซียผ่านกระบวนการผลิตตามมาตรฐานสากลและได้รับการยอมรับจากเขตเศรษฐกิจรายใหญ่ เช่น สหภาพยุโรป สหรัฐอเมริกา และจีน ดังนั้นจึงไม่ควรมีความลังเลในการเลือกซื้อผลิตภัณฑ์ประมงจากอินโดนีเซีย นาย Aji กล่าวเพิ่มเติมว่า ก่อนหน้านี้ นาย Sakti Wahyu Trenggono รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกิจการทางทะเลและประมง ได้ย้ำว่า KKP ดำเนินการอย่างจริงจังในการควบคุมและกำกับคุณภาพ รวมทั้งความปลอดภัยของผลิตภัณฑ์ประมง เนื่องจากเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้ผลิตภัณฑ์ของอินโดนีเซียได้รับการยอมรับในตลาดต่างประเทศ และยังมีส่วนช่วยสนับสนุนการกระจายความหลากหลายของตลาดส่งออกอีกด้วย

ที่มา: Goodnewsfromindonesia วันที่ 9 กันยายน 2568

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอินโดนีเซีย เรียกร้องเร่งนวัตกรรมการเกษตร และควบคุมราคาข้าว หนุนเป้าหมายพึ่งพาตนเองทางอาหารปี 2027

นาย Eko Wahyudi สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอินโดนีเซีย คณะกรรมาธิการที่ 4 (DPR RI) เรียกร้องให้มีการควบคุมราคาสินค้าเกษตรและเร่งรัดนวัตกรรมเทคโนโลยีการเกษตร เพื่อเสริมสร้างความมั่นคงด้านอาหาร เพิ่มประสิทธิภาพการผลิต และบรรลุเป้าหมายการพึ่งพาตนเองทางอาหาร โดยเน้นย้ำว่าการบรรลุเป้าหมายดังกล่าวภายในปี 2570 จำเป็นต้องดำเนินการเพิ่มผลผลิตควบคู่กับการควบคุมราคาพื้นฐานการขาย หรือการควบคุมต้นทุนสินค้าที่ขาย (Harga Pokok Penjualan: HPP) ให้มีเสถียรภาพอย่างต่อเนื่อง ซึ่งจะส่งผลเชิงระบบต่อการยกระดับความเป็นอยู่และความมั่นคงทางเศรษฐกิจของเกษตรกรในประเทศ

นาย Wahyudi แสดงความชื่นชมต่อรัฐบาลที่ทุ่มเทความพยายามและทำงานอย่างหนักในการเพิ่มผลผลิต จนทำให้ปริมาณสต็อกข้าวสารของชาติสูงถึง 4.2 ล้านตัน ซึ่งนับเป็นสถิติสูงสุดในประวัติศาสตร์ พร้อมทั้งเรียกร้องให้รัฐบาลเร่งดำเนินมาตรการเพื่อรักษาเสถียรภาพราคาข้าวที่ยังคงปรับตัวสูงขึ้นแม้ผลผลิตอยู่ในระดับสูง โดยระบุว่า “การคาดการณ์ผลผลิตข้าวที่จะทะลุ 31.04 ล้านตันภายในเดือนตุลาคม 2568 ถือเป็นผลผลิตที่สมบูรณ์ แต่ราคาข้าวควรมีเสถียรภาพ ไม่ควรปรับตัวสูงขึ้นเนื่องจากเป็นความผิดปกติที่รัฐบาลจำเป็นต้องเร่งแก้ไขโดยเร็ว

นอกจากนี้ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากเขตเลือกตั้งชวาตะวันออก IX รายนี้ ยังได้กระตุ้นให้รัฐบาลส่งเสริมการนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีมาใช้ โดยเฉพาะการพัฒนาระบบอัตโนมัติในภาคการเกษตร เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต ลดต้นทุน และแก้ไขปัญหาการขาดแคลนแรงงานรุ่นใหม่ในภาคเกษตรกรรม โดยย้ำว่า “ไม่มีทางเลือกอื่นนอกจากการเร่งใช้นวัตกรรมเทคโนโลยีทางการเกษตร” พร้อมทั้งระบุว่านวัตกรรมดังกล่าวมีความสำคัญในการทดแทนแรงงานมนุษย์ในการเพาะปลูก เก็บเกี่ยว และเพิ่มมูลค่าในขั้นตอนหลังการเก็บเกี่ยว

ก่อนหน้านี้ นาย Andi Amran Sulaiman รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรของอินโดนีเซีย เปิดเผยว่า ผลผลิตข้าวของชาติที่คาดการณ์จนถึงเดือนตุลาคม 2568 จะอยู่ที่ 31.04 ล้านตัน หรือเกินความต้องการบริโภคในช่วงเดียวกันที่ประมาณ 27.3 ล้านตัน ส่งผลให้เกิดส่วนเกิน (surplus) ราว 3.7 ล้านตัน ซึ่งถือว่าสูงกว่าช่วงเดียวกันของปี 2567 ที่มีผลผลิตเพียงประมาณ 28 ล้านตัน โดยระบุว่า “นี่คือผลลัพธ์ที่สะท้อนแนวโน้มเชิงบวก และคาดว่าจะดำเนินต่อไปจนถึงสิ้นปี”

ที่มา: antaranews วันที่ 10 กันยายน 2568

กระทรวงเกษตรฯ เดินหน้าเสริมแกร่งการแปรรูปพืชเศรษฐกิจ ยกระดับรายได้เกษตรกร

การพัฒนาภาคการเพาะปลูกพืชเศรษฐกิจในจังหวัดชวากลาง ปี 2568 ครอบคลุมทั้งกิจกรรมปกติ กิจกรรมการปรับโฟกัส (refocusing) และโครงการสร้างมูลค่าเพิ่ม (downstreaming) ในห่วงโซ่อุปทาน ภายใต้แนวทางเชิงประเด็น (Approach by Thematic: ABT) ของกระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย โดยกรมพืชเศรษฐกิจเป็นผู้รับผิดชอบหลัก มีเป้าหมายเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งของห่วงโซ่มูลค่า (value chain) ด้านพืชเศรษฐกิจ อันจะนำไปสู่การยกระดับมูลค่าทางเศรษฐกิจและยกระดับคุณภาพชีวิตของเกษตรกร

พลตำรวจตรี Abdul Roni Angkat รักษาการอธิบดีกรมพืชเศรษฐกิจ เปิดเผยว่า แนวทาง ABT ถือเป็นมาตรการเชิงรูปธรรมของรัฐบาลในการผลักดันการสร้างมูลค่าเพิ่มในภาคพืชเศรษฐกิจตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำ โดยสำหรับจังหวัดชวากลาง กระทรวงฯ ให้ความสำคัญกับการพัฒนาพืชเศรษฐกิจหลัก 7 ชนิด ได้แก่ อ้อย มะพร้าว กาแฟ โกโก้ มะม่วงหิมพานต์ พริกไทย และลูกจันทน์เทศ การสร้างมูลค่าเพิ่มจะทำให้ผลผลิตไม่ได้จำหน่ายเพียงในรูปวัตถุดิบ แต่สามารถแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ที่มีมูลค่าสูงขึ้น ส่งผลต่อการขยายศักยภาพทางเศรษฐกิจในวงกว้างและยั่งยืน ทั้งนี้ จากพื้นที่โครงการสร้างมูลค่าเพิ่มด้านพืชเศรษฐกิจทั่วประเทศกว่า 870,000 เฮกตาร์ จังหวัดชวากลางได้รับการกำหนดให้เป็นหนึ่งในพื้นที่เป้าหมายหลัก โดยเน้นการพัฒนาอ้อย มะพร้าว กาแฟ และมะม่วงหิมพานต์

พลตำรวจตรี Roni กล่าวเพิ่มเติมว่า นอกจากแนวทาง ABT กระทรวงเกษตรฯ ยังได้จัดสรรงบประมาณสำหรับกิจกรรมปกติและกิจกรรมการปรับโฟกัสในจังหวัดชวากลาง ครอบคลุมการให้คำปรึกษาเชิงเทคนิค การเสริมสร้างศักยภาพของสถาบันเกษตรกร การจัดหาพันธุ์พืชคุณภาพสูง ตลอดจนการจัดหาโครงสร้างพื้นฐานและปัจจัยการผลิตที่จำเป็น ทั้งนี้ มาตรการดังกล่าวจะช่วยยกระดับศักยภาพและความเป็นอิสระทางเศรษฐกิจของเกษตรกร รวมทั้งเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน เพื่อให้ภาคพืชเศรษฐกิจมีบทบาทสำคัญต่อการขับเคลื่อนเศรษฐกิจภูมิภาค

แนวทางดังกล่าวสอดคล้องกับนโยบายของนาย Andi Amran Sulaiman รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย และ Asta Cita ของประธานาธิบดี Prabowo Subianto ที่ให้ความสำคัญกับการสร้างมูลค่าเพิ่มทางการเกษตรในฐานะกุญแจสำคัญในการยกระดับรายได้เกษตรกรและเสริมสร้างเศรษฐกิจชาติ รมว. Amran ระบุว่า จุดแข็งของอินโดนีเซียอยู่ที่ความเป็นรัฐเกษตรกรรมที่มีภูมิอากาศร้อนชื้นตลอดปี ทำให้การขับเคลื่อนการสร้างมูลค่าเพิ่มเป็นแนวทางที่เหมาะสมและมีศักยภาพสูง ซึ่งไม่เพียงจำกัดอยู่กับผลผลิตอาหารหลัก แต่ยังรวมถึงพืชเศรษฐกิจสำคัญ เช่น มะพร้าว กาแฟ โกโก้ ลูกจันทน์เทศ และมะม่วงหิมพานต์ ซึ่งมีศักยภาพในการส่งออกและสร้างรายได้เข้าประเทศอย่างยั่งยืน กระทรวงเกษตรยืนยันว่าจะเดินหน้ากลยุทธ์การสร้างมูลค่าเพิ่มของภาคพืชเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องจนถึงปี 2570

ที่มา: กรมพืชเศรษฐกิจ กระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย วันที่ 12 กันยายน 2568

อินโดนีเซียผลักดันการเงินยั่งยืน หนุนความร่วมมือภูมิภาคสามเหลี่ยมปะการัง

การประชุมเชิงปฏิบัติการและแลกเปลี่ยนความรู้ด้านการเงินอย่างยั่งยืน (Workshop and Knowledge Exchange on Sustainable Financing) ระยะที่ 3 จัดขึ้นระหว่างวันที่ 8–12 กันยายน 2568 ณ เมืองจิมบารัน จังหวัดบาหลี โดยเริ่มต้นด้วยการประชุม Internal Resources Committee (IRC) เพื่อส่งเสริมการพัฒนาโครงสร้างการเงินอย่างยั่งยืน (Sustainable Financing) ซึ่งเป็นกลยุทธ์สำคัญในการบรรลุเป้าหมายของ Regional Plan of Action (RPOA) 2.0 ภายใต้ความร่วมมือ Coral Triangle Initiative on Coral Reefs, Fisheries, and Food Security (CTI-CFF) และสนับสนุนเป้าหมายของกรอบความหลากหลายทางชีวภาพโลก 2573

นาย Koswara อธิบดีกรมการจัดการทรัพยากรทางทะเลและพื้นที่ทางทะเล กระทรวงกิจการทางทะเลและประมง (KKP) และประธาน CSO CTI-CFF ระบุว่า การจัดโครงสร้างการเงินอย่างยั่งยืนต้องมีการออกแบบอย่างมีกลยุทธ์ เพื่อสร้างผลลัพธ์ที่เป็นรูปธรรมต่อความยั่งยืนของสิ่งแวดล้อมและความเป็นอยู่ของชุมชนชายฝั่ง อันเป็นปัจจัยสำคัญในการรับมือกับภัยคุกคามร้ายแรง เช่น การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ การจับปลาเกินขนาด มลพิษ และการเสื่อมสลายของถิ่นที่อยู่อาศัย ขณะที่นาย Hendra Yusran Siry ประธานคณะผู้แทนอินโดนีเซีย และที่ปรึกษาพิเศษรัฐมนตรีด้านนิเวศวิทยาและทรัพยากรทางทะเล เน้นย้ำว่า การประชุมครั้งนี้เป็นโอกาสสำคัญในการเสริมสร้างศักยภาพและความร่วมมือของประเทศสมาชิก CT6 ได้แก่ อินโดนีเซีย มาเลเซีย ปาปัวนิวกินี ฟิลิปปินส์ หมู่เกาะโซโลมอน และติมอร์-เลสเต โดยมุ่งพัฒนาโครงสร้างการเงินเชิงนวัตกรรม เช่น Debt for Nature Swap, Indonesia Coral Reef Bond, Coral Insurance และ Impact Bond ซึ่งอินโดนีเซียได้ริเริ่มและจะพัฒนาต่อเนื่องเพื่อสนับสนุนความยั่งยืนของระบบนิเวศทางทะเลและชายฝั่งในภูมิภาค

การประชุม IRC ยังได้หารือประเด็นสำคัญหลายด้าน อาทิ การดำเนินงานของสำนักงานเลขาธิการ CTI-CFF ระดับภูมิภาค การบูรณาการโครงการ Arafura and Timor Seas Ecosystem Action (ATSEA) เข้ากับ CTI-CFF และการเตรียมจัดประชุม Senior Officials Meeting (SOM) ครั้งที่ 20 นอกจากนี้ การประชุมครั้งนี้ยังถือเป็นวาระสำคัญทางประวัติศาสตร์ ด้วยการลงนามบันทึกความเข้าใจ (MoU) ระหว่างสำนักงานเลขาธิการ CTI-CFF ระดับภูมิภาคกับองค์กร Rare เพื่อสนับสนุนการดำเนินการตาม RPOA 2.0 และเปิดโอกาสพัฒนาโครงการ CTI Regional Impact Bond

นาย Dr. Frank Griffin ผู้อำนวยการบริหารสำนักงานเลขาธิการ CTI-CFF ระดับภูมิภาค ย้ำว่า การอนุรักษ์และจัดการทรัพยากรชายฝั่งในภูมิภาคสามเหลี่ยมปะการังเป็นความรับผิดชอบร่วมกันของประเทศสมาชิก CT6 มิใช่ของประเทศใดประเทศหนึ่ง การดำเนินงานร่วมกันจึงมีความสำคัญต่อการปกป้องทรัพยากรทางทะเลและการรับประกันความมั่นคงด้านอาหารในอนาคต ขณะเดียวกัน การลงนาม MoU ยังเป็นโอกาสสำคัญในการพัฒนา CTI Regional Impact Bond ซึ่งเป็นโครงสร้างการเงินที่มุ่งเน้นผลลัพธ์ เพื่อสนับสนุนการคุ้มครองพื้นที่ทะเลสำคัญ การประมงอย่างยั่งยืน การอนุรักษ์สายพันธุ์ใกล้สูญพันธุ์ และการเสริมสร้างความมั่นคงด้านสภาพภูมิอากาศ

นาย Rocky Sanchez Tirona ผู้อำนวยการบริหาร Fish Forever Rare ระบุว่า ความร่วมมือครั้งนี้ช่วยเสริมสร้างผลกระทบในระดับภูมิภาค และสะท้อนวิสัยทัศน์ร่วมในการสร้างภูมิภาคสามเหลี่ยมปะการังที่มั่งคั่ง ยั่งยืน และมีชุมชนชายฝั่งที่เข้มแข็ง สอดคล้องกับนโยบายของนาย Sakti Wahyu Trenggono รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกิจการทางทะเลและประมง ที่เน้นการเสริมสร้างความร่วมมือหลายฝ่ายในการจัดการพื้นที่ทางทะเล เพื่อขับเคลื่อนเศรษฐกิจสีน้ำเงิน ทำให้ทะเลมีสุขภาพดี ยั่งยืน และสร้างความเป็นอยู่ที่ดีแก่ประชาชน

ที่มา: กระทรวงกิจการทางทะเลและประมง วันที่ 13 กันยายน 2568

KKP เสริมความร่วมมือพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศติดตามสภาพทางทะเล

เมื่อวันที่ 13 กันยายน 2568 นาง Kartika Listriana อธิบดีกรมการจัดการพื้นที่ทางทะเล (Directorate General of Sea Spatial Planning: DJPRL) เปิดเผยว่า กระทรวงกิจการทางทะเลและประมง (KKP) ได้ขับเคลื่อนการขยายความร่วมมือในการพัฒนาแผนงานระบบติดตามสภาพทางทะเล (Ocean Monitoring System: OMS) เพื่อให้การจัดการและการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรทางทะเลสามารถติดตามได้แบบเรียลไทม์และมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ ระบบ OMS ที่จะพัฒนาขึ้นจะเชื่อมโยงกับระบบสารสนเทศด้านการวางแผนการใช้ประโยชน์พื้นที่ทางทะเลที่อยู่ระหว่างการพัฒนาและที่ได้ดำเนินการไปแล้ว รวมถึงรวบรวมข้อมูลจากหลายภาคส่วน เพื่อเสริมสร้าง Big Data Ocean ของ KKP ให้มีความเข้มแข็งมากยิ่งขึ้น

นอกจากนี้ KKP ยังได้ลงนามในบันทึกความเข้าใจความร่วมมือ (Cooperation Agreement: PKS) กับบริษัท PT. Geo System Information (PT. IGS) โดยความร่วมมือด้านเทคโนโลยีสารสนเทศดังกล่าวมีวัตถุประสงค์เพื่อจัดทำแผนพัฒนาระบบ OMS และเสริมสร้างความร่วมมือระหว่าง KKP กับรัฐบาลสาธารณรัฐเกาหลี สำหรับข้อมูลเพิ่มเติม รัฐบาลเกาหลีได้พัฒนาระบบสารสนเทศ Korean Oceanographic System (KOOS) โดยสถาบันวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทางทะเล ซึ่งระบบดังกล่าวสามารถให้ข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรมทางทะเล พยากรณ์อากาศ ภัยพิบัติทางชายฝั่ง และประเมินเหตุการณ์น้ำมันรั่วไหลในทะเลได้

นาย Erlando Sulistia รองประธานบริษัท PT. IGS ระบุว่า ความร่วมมือกับ KKP จะช่วยยกระดับคุณภาพและประสิทธิภาพการวางแผนพื้นที่ทางทะเลในประเทศ อีกทั้งยังเสริมสร้างเทคโนโลยีและระบบสารสนเทศที่สนับสนุนความโปร่งใส ความถูกต้อง และประสิทธิผลในการบริหารจัดการพื้นที่ทางทะเล ขณะเดียวกัน นาย Amehr Hakim ผู้อำนวยการฝ่ายพัฒนาการวางแผนพื้นที่ทางทะเล กรมการจัดการพื้นที่ทางทะเล กล่าวเพิ่มเติมว่า ความร่วมมือในการพัฒนาระบบ OMS และการเพิ่มศักยภาพบุคลากร (HR) ด้านการวางแผนพื้นที่ทางทะเล มีขอบเขตหลักสองด้าน ได้แก่ การพัฒนารูปแบบระบบติดตามและประเมินผล (Monitoring and Evaluation System Model) และการเสริมสร้างศักยภาพบุคลากรด้านการวางแผนพื้นที่ทางทะเล

ทั้งนี้ ความร่วมมือดังกล่าวสอดคล้องกับนโยบายของนาย Sakti Wahyu Trenggono รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกิจการทางทะเลและประมง โดย KKP ยังคงเดินหน้าเสริมสร้างความร่วมมือกับภาคส่วนต่าง ๆ โดยเฉพาะการจัดการพื้นที่ทางทะเลบนพื้นฐานเศรษฐกิจสีน้ำเงิน (Blue Economy) เพื่อรักษาสมดุลของระบบนิเวศและส่งเสริมความเป็นอยู่ที่ดีของชุมชนชายฝั่ง

ที่มา: กระทรวงกิจการทางทะเลและประมง วันที่ 13 กันยายน 2568

ส่งออกประมงอินโดนีเซียครึ่งปีแรก 2568 พุ่งแตะ 2.98 พันล้านเหรียญสหรัฐ

ในช่วงครึ่งปีแรกของปี 2568 ภาคการประมงของอินโดนีเซียสร้างรายได้จากการส่งออกมูลค่า 2.98 พันล้านเหรียญสหรัฐ เพิ่มขึ้น ร้อยละ 9.87 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน สะท้อนถึงผลการดำเนินงานที่แข็งแกร่งของอุตสาหกรรม การขยายตัวดังกล่าวได้รับแรงหนุนจากความต้องการในตลาดต่างประเทศที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะสินค้าที่มีมูลค่าสูง ได้แก่ กุ้ง (ขยายตัวร้อยละ 23.33) ปลาทูน่า และ ผลิตภัณฑ์อาหารทะเลแปรรูป สำหรับประเทศคู่ค้าหลักห้าลำดับแรก ได้แก่ สหรัฐอเมริกา มูลค่า 1 พันล้านเหรียญสหรัฐ (ร้อยละ 33.64 ของการส่งออกทั้งหมด) จีน 540 ล้านเหรียญสหรัฐ (ร้อยละ 17.98) อาเซียน 480 ล้านเหรียญสหรัฐ (ร้อยละ 15.99) ญี่ปุ่น 290 ล้านเหรียญสหรัฐ (ร้อยละ 9.60) และ สหภาพยุโรป 210 ล้านเหรียญสหรัฐ (ร้อยละ 7.00)

แม้การส่งออกอยู่ในระดับที่น่าพอใจ แต่อินโดนีเซียยังคงเผชิญความท้าทายที่สำคัญ ได้แก่ การแก้ไขปัญหาการทำประมงเกินขนาด การรักษาสมดุลด้านความยั่งยืนของสิ่งแวดล้อม และการคงไว้ซึ่งระบบการตรวจสอบย้อนกลับของผลิตภัณฑ์ เพื่อให้สอดคล้องกับข้อกำหนดด้านกฎระเบียบที่เข้มงวดในตลาดโลก อีกทั้งการลงทุนใน โครงสร้างพื้นฐานห่วงโซ่ความเย็น (cold chain infrastructure) และระบบการประกันคุณภาพยังคงมีความจำเป็น เพื่อรักษามูลค่าของสินค้าและเพิ่มศักยภาพในการเข้าถึงตลาดระดับพรีเมียม นอกจากนี้ การกระจายตลาดส่งออกและการพัฒนาความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ เช่น การเพิ่มสัดส่วนของผลิตภัณฑ์อาหารทะเลแปรรูป ถือเป็นปัจจัยสำคัญในการลดความเสี่ยงจากความผันผวนของตลาดและปัจจัยภายนอก หากสามารถบริหารจัดการประเด็นเหล่านี้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ การส่งออกสินค้าประมงของอินโดนีเซียมีแนวโน้มที่จะรักษาแรงขับเคลื่อนเชิงบวกต่อไปทั้งในช่วงที่เหลือของปี 2568 และในระยะยาว

ที่มา : Kontan.co.id วันที่ 14 กันยายน 2568

กักกันพืชและสัตว์น้ำจาการ์ตาตรวจสอบความพร้อมสิ่งอำนวยความสะดวก เตรียมส่งออกมะม่วงสู่ตลาดญี่ปุ่น

โอกาสการส่งออกมะม่วงพันธุ์ Gedong Gincu ของอินโดนีเซียไปยังประเทศญี่ปุ่นเริ่มมีแนวโน้มเชิงบวก โดยขณะนี้กระบวนการจัดทำ พิธีสารสุขอนามัยพืช (phytosanitary protocol) สำหรับการส่งออกผลไม้พื้นเมืองกำลังดำเนินควบคู่ไปกับการเตรียมสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการปฏิบัติ การตรวจสอบสถานที่ และการเตรียมการตรวจประเมินโดย กระทรวงเกษตร ป่าไม้ และการประมงญี่ปุ่น (MAFF)

เพื่อสนับสนุนการดำเนินการดังกล่าว สำนักงานกักกันพืชและสัตว์น้ำจาการ์ตา ได้ร่วมกับสำนักบริหารความเสี่ยงด้านการกักกันพืช สำนักมาตรการกักกันพืช สำนักมาตรฐานกักกันพืช ศูนย์ทดสอบมาตรฐาน ศูนย์ทดสอบการปฏิบัติการ ตลอดจนสำนักงานกักกันพืชจังหวัดบันเตินและจังหวัดชวาตะวันตก พร้อมด้วยสำนักงานอาหารแห่งชาติ และสำนักงานความมั่นคงด้านอาหาร ทะเล และการประมงจังหวัดจาการ์ตา ลงพื้นที่ตรวจเยี่ยมสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการเตรียมผลมะม่วงสำหรับการส่งออก

การตรวจเยี่ยมดังกล่าวมุ่งเน้นการประเมินการใช้เทคโนโลยี อบไอน้ำร้อน (Vapour Heat Treatment: VHT) ในกระบวนการปฏิบัติการ ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อกำจัดตัวอ่อนแมลงวันผลไม้ที่อาจปนเปื้อนมากับผลมะม่วงสดก่อนการส่งออกไปยังตลาดญี่ปุ่น

ในโอกาสนี้ นาย Mustamin M. ประธานคณะทำงานด้านกักกันพืช ปฏิบัติหน้าที่แทนหัวหน้าสำนักงานกักกันพืชและสัตว์น้ำจาการ์ตา ได้สังเกตการณ์การดำเนินงานด้วยตนเอง ขณะที่นาย Amir Hasanuddin หัวหน้าสำนักงานกักกันพืชและสัตว์น้ำจาการ์ตา ยืนยันความมุ่งมั่นว่า “สำนักงานกักกันพืชและสัตว์น้ำจาการ์ตาพร้อมสนับสนุนการเร่งรัดและขยายโอกาสทางการตลาดสำหรับผลิตภัณฑ์จากพืช สัตว์ และสัตว์น้ำในเวทีการค้าระหว่างประเทศ โดยจะดำเนินการออกใบรับรองตามพิธีสารที่ได้มีการตกลงร่วมกันกับฝ่ายญี่ปุ่นอย่างเคร่งครัด”

ที่มา สำนักงานกักกันแห่งอินโดนีเซีย วันที่ 15 กันยายน 2568

รมว.เกษตรอินโดนีเซียเผย การพัฒนาอุตสาหกรรมต่อยอดภาคสวนสร้างงานใหม่กว่า 1.6 ล้านตำแหน่ง

เมื่อวันที่ 24 กันยายน 2568 กระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย จัดการประชุมหารือร่วมกับรัฐวิสาหกิจด้านอาหาร ภายใต้หัวข้อ "การพัฒนาอุตสาหกรรมต่อเนื่องด้านการเพาะปลูก" ณ สำนักงานบริษัท PT Sinergi Gula Nusantara (SGN) เมืองสุราบายา จังหวัดชวาตะวันออก นาย Andi Amran Sulaiman รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย เปิดเผยว่า การพัฒนาอุตสาหกรรมต่อยอดภาคสวนสร้างงานใหม่กว่า 1.6 ล้านตำแหน่ง

ในโอกาสนี้ รมว. Amran Sulaiman เน้นย้ำถึงการผลักดันนโยบายการพัฒนาอุตสาหกรรมต่อเนื่อง (Downstreaming) ภาคเกษตรและการเพาะปลูก ซึ่งคาดว่าจะสร้างงานใหม่ได้มากกว่า 1.6 ล้านตำแหน่ง เปิดโอกาสทางเศรษฐกิจ เสริมความแข็งแกร่งให้แก่อุตสาหกรรมภายในประเทศ และยกระดับคุณภาพชีวิตประชาชนอย่างยั่งยืน การดำเนินงานดังกล่าวถือเป็นการปฏิบัติตามนโยบายของประธานาธิบดี Prabowo Subianto ที่มุ่งยกระดับมูลค่าเพิ่มของภาคการเกษตรผ่านกระบวนการ Downstreaming ควบคู่กับการปรับปรุงสวนเพาะปลูกด้วยการปลูกทดแทนใหม่ (Replanting) ทั้งนี้ รัฐบาลได้จัดสรรงบประมาณ 9.95 ล้านล้านรูเปียห์ เพื่อการจัดหาเมล็ดพันธุ์และแจกจ่ายแก่ประชาชนโดยไม่คิดค่าใช้จ่าย

มาตรการดังกล่าวไม่เพียงช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ที่ดิน แต่ยังสร้างโอกาสการจ้างงานจำนวนมาก โดยมีบริษัท PT Perkebunan Nusantara (PTPN) เป็นกลไกหลักของรัฐวิสาหกิจในการขับเคลื่อนและสนับสนุนการปฏิบัติในพื้นที่ สำหรับพืชเศรษฐกิจที่ได้รับความสำคัญเป็นลำดับแรก ได้แก่ อ้อย รัฐบาลได้จัดสรรงบประมาณ 1.6 ล้านล้านรูเปียห์เพื่อดำเนินโครงการ Bongkar Ratoon หรือการปรับปรุงอ้อยที่หมดอายุการผลิต โดยตั้งเป้าฟื้นฟูพื้นที่เพาะปลูก 100,000 เฮกตาร์ ซึ่งในจำนวนนี้ 70,000 เฮกตาร์อยู่ในจังหวัดชวาตะวันออก ครอบคลุมพื้นที่ 26 อำเภอ

นอกจากนี้ รัฐมนตรี Amran ยังเน้นย้ำถึงนโยบายใหม่ด้านสินเชื่อเพื่อธุรกิจเกษตร (Kredit Usaha Rakyat: KUR) โดยยกเลิกข้อจำกัดวงเงินกู้สูงสุด เพื่อเปิดโอกาสให้เกษตรกรเข้าถึงแหล่งเงินทุนได้อย่างต่อเนื่องตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด มาตรการดังกล่าวสะท้อนถึงความสำคัญที่รัฐบาลให้ต่อการพัฒนาศักยภาพเกษตรกร ทั้งนี้ นอกจากอ้อยแล้ว รัฐบาลยังมีแผนพัฒนาพืชเศรษฐกิจสำคัญอื่น ๆ เช่น โกโก้ มะพร้าว กาแฟ เม็ดมะม่วงหิมพานต์ พริกไทย และลูกจันทน์เทศ เพื่อยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันและผลักดันให้อินโดนีเซียก้าวขึ้นเป็นผู้นำด้านการเพาะปลูกในอนาคต

การประชุมครั้งนี้เกิดจากความร่วมมือระหว่างรัฐวิสาหกิจด้านอาหาร ได้แก่ Pupuk Indonesia Holding Company, Bulog, PT Perkebunan Nusantara (PTPN) III Holding, PTPN I, PTPN IV, PT Sinergi Gula Nusantara (SGN), PT Riset Perkebunan Nusantara และ ID Food ซึ่งนับเป็นก้าวสำคัญในการบูรณาการศักยภาพของทุกภาคส่วนเพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมการเพาะปลูกของอินโดนีเซียอย่างยั่งยืนในระดับประเทศ

ที่มา: Kumparan วันที่ 25 กันยายน 2568

อินโดนีเซีย-สหภาพยุโรปหารือความร่วมมือทางเศรษฐกิจ ผลักดันความตกลง IEU-CEPA

เมื่อวันอังคารที่ 23 กันยายน 2568 มีการประชุมทวิภาคีระหว่างนาย Airlangga Hartarto รัฐมนตรีประสานงานด้านเศรษฐกิจของอินโดนีเซีย และนาย Maroš Šefčovič กรรมาธิการด้านการค้าและความมั่นคงแห่งคณะกรรมาธิการยุโรป ณ จังหวัดบาหลี โดยมีประเด็นสำคัญเกี่ยวกับการเสริมสร้างความร่วมมือด้านการค้าและการลงทุนระหว่างอินโดนีเซียและสหภาพยุโรป ภายใต้กรอบความตกลงหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจที่ครอบคลุม (Indonesia-EU Comprehensive Economic Partnership Agreement: IEU-CEPA)

นาย Airlangga ยืนยันว่า การเร่งรัดการเจรจา IEU-CEPA ให้เแล้วเสร็จถือเป็นการดำเนินการต่อเนื่องจากข้อตกลงทางการเมืองระหว่างประธานาธิบดีอินโดนีเซียและประธานคณะกรรมาธิการยุโรปเมื่อเดือนกรกฎาคม 2568 โดยหัวข้อการเจรจาครอบคลุมการเข้าถึงตลาด มาตรการภาษี การลงทุนด้านบริการ และการอำนวยความสะดวกทางการค้า พร้อมเน้นว่าการให้สัตยาบันและการนำไปปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรมโดยเร็ว จะช่วยให้ทั้งสองฝ่ายได้รับประโยชน์ โดยเฉพาะสินค้าส่งออกเชิงยุทธศาสตร์ของอินโดนีเซีย เช่น น้ำมันปาล์มและสินค้าเกษตรเชิงพาณิชย์อื่น ๆ

ในส่วนของสหภาพยุโรป นาย Maroš Šefčovič ระบุว่า กลยุทธ์ด้านสินค้าโภคภัณฑ์ของอินโดนีเซีย ไม่ว่าจะเป็นน้ำมันปาล์ม โกโก้ สิ่งทอ และรองเท้า จะได้รับผลเชิงบวกจากการบรรลุข้อตกลง อีกทั้งนักลงทุนยุโรปยังมีท่าทีสนับสนุนและให้ความสนใจที่จะขยายการลงทุนในอินโดนีเซียอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ การเสริมสร้างความเข้มแข็งของผู้ประกอบการรายย่อย (SMEs) ในภาคเกษตรกรรมก็เป็นอีกหนึ่งประเด็นสำคัญ นาย Airlangga เน้นว่า SMEs ในภาคการเพาะปลูกต้องได้รับประโยชน์โดยตรงจากการบังคับใช้ IEU-CEPA รวมถึงการใช้ประโยชน์จากระบบการค้าดิจิทัล เช่น e-logistics การชำระเงินอิเล็กทรอนิกส์ และการเชื่อมโยงทางดิจิทัลระหว่างอาเซียนและสหภาพยุโรป ขณะเดียวกัน มีการหารือเกี่ยวกับการนำเข้าสินค้าเกษตรจากยุโรปเพื่อสร้างสมดุลทางการค้า นาย Maroš เสริมว่า SMEs จำเป็นต้องมีบทบาทสำคัญในระบบการค้าโลก โดยยกตัวอย่างว่าสหภาพยุโรปมีธุรกิจ SMEs ถึงร้อยละ 99 ของกิจการทั้งหมด

การประชุมสิ้นสุดลงด้วยการลงนามและประกาศร่วมกันว่าด้วยการสรุปผลสาระสำคัญของการเจรจา IEU-CEPA พร้อมทั้งจัดเวที Indonesia-EU Business Outlook ซึ่งคาดว่าจะช่วยเสริมความแข็งแกร่งให้กับสินค้าเกษตรเชิงพาณิชย์ของอินโดนีเซีย โดยเฉพาะน้ำมันปาล์มในตลาดยุโรป และเปิดโอกาสใหม่ด้านการลงทุนในภาคอุตสาหกรรมต่อเนื่อง (Downstream Industries) ของประเทศต่อไป

ที่มา: Agricom วันที่ 25 กันยายน 2568

5 สินค้าเกษตรอินโดนีเซียก้าวไกลสู่ตลาดโลก ขึ้นแท่นสินค้าส่งออกหลัก

อินโดนีเซียยังคงเสริมสร้างความแข็งแกร่งในตลาดเกษตรกรรมโลก ผ่านสินค้าเกษตรส่งออกหลักจำนวน 5 รายการ ได้แก่ กาแฟ กานพลู น้ำมันปาล์ม โกโก้ และยางพารา สินค้าเหล่านี้ไม่เพียงแต่มีบทบาทสำคัญต่อการขับเคลื่อนเศรษฐกิจภายในประเทศ แต่ยังเป็นกลไกสำคัญในการตอบสนองความต้องการของตลาดโลกอย่างต่อเนื่อง กาแฟถือเป็นหนึ่งในสินค้าเกษตรที่มีชื่อเสียงที่สุดของอินโดนีเซีย โดยประเทศนี้ครองอันดับที่ 4 ของผู้ผลิตกาแฟรายใหญ่ที่สุดในโลก กาแฟสายพันธุ์พิเศษ เช่น ลูวัก ชวา และโทราจา ได้รับความนิยมสูงจากรสชาติที่เป็นเอกลักษณ์ ขณะที่กานพลูซึ่งมีถิ่นกำเนิดในอินโดนีเซีย ถูกนำไปใช้ประโยชน์ในหลายด้าน ทั้งในอุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่ม เครื่องสำอาง ตลอดจนการแพทย์แผนดั้งเดิม โดยมีตลาดหลักอยู่ที่อินเดีย สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ และสิงคโปร์

น้ำมันปาล์มถือเป็นสินค้าหลักที่สร้างรายได้จากการส่งออกสูงสุด โดยอินโดนีเซียมีสัดส่วนการผลิตมากถึงร้อยละ 55 ของการผลิตน้ำมันปาล์มโลก ส่งออกไปยังตลาดสำคัญ ได้แก่ อินเดีย จีน และปากีสถาน นอกจากนี้ อินโดนีเซียยังเป็นผู้ผลิตโกโก้รายใหญ่อันดับ 3 ของโลก รองจากโกตดิวัวร์และกานา โดยในปี 2565 การส่งออกโกโก้มีมูลค่าสูงถึง 1.9 พันล้านเหรียญสหรัฐ มีตลาดสำคัญได้แก่ อินเดีย สหรัฐอเมริกา และประเทศในยุโรปและเอเชียหลายแห่ง ขณะเดียวกัน ยางพารายังเป็นวัตถุดิบสำคัญที่ใช้ในอุตสาหกรรมยานยนต์ เภสัชกรรม และแปรรูปอาหาร โดยมีสหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น และจีนเป็นผู้นำเข้าหลัก การส่งออกสินค้าทั้งห้าประเภทนี้สะท้อนถึงศักยภาพของอินโดนีเซียในฐานะ “มหาอำนาจเกษตรกรรม” ที่สามารถตอบสนองความต้องการของตลาดโลกได้อย่างมีประสิทธิภาพ พร้อมทั้งสนับสนุนการเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน

ที่มา: metrotvenews.com วันที่ 25 กันยายน 2568

อินโดนีเซียขยายขอบเขตนโยบายนำเข้าสินค้าเกษตร เพิ่มมันสำปะหลังและผลิตภัณฑ์แปรรูป ภายใต้กฎกระทรวงการค้าเลขที่ 31 ปี 2025

รัฐบาลอินโดนีเซียประกาศใช้กฎกระทรวงการค้า หมายเลข 31 ปี 2025 ซึ่งมีสาระสำคัญในการขยายขอบเขตของรายการสินค้าการเกษตรที่อยู่ภายใต้นโยบายนำเข้า เดิมประกอบด้วย สัตว์มีชีวิตและผลิตภัณฑ์จากสัตว์ ข้าว น้ำตาล ข้าวโพด กระเทียม และผลิตภัณฑ์พืชสวน ทั้งนี้ กฎกระทรวงฉบับใหม่ได้เพิ่มเติม มันสำปะหลังและผลิตภัณฑ์จากมันสำปะหลัง เข้าสู่บัญชีรายการควบคุมอย่างเป็นทางการ

สินค้าที่ถูกกำกับครอบคลุม พิกัดศุลกากร (Harmonized System/HS) 3 กลุ่ม ได้แก่
1.HS 07.14 – ครอบคลุมรากและหัวมันสำปะหลังในรูปแบบต่าง ๆ เช่น สด แช่แข็ง ทำแห้ง หรือแปรรูปเป็นเม็ด (pellets)
2.HS 11.06 – ครอบคลุมแป้งพืช เช่น แป้งสาคู และแป้งที่ผลิตจากรากพืชชนิดอื่น
3.HS 11.08 – ครอบคลุมผลิตภัณฑ์ประเภทแป้งและอินูลิน

กฎกระทรวงฉบับนี้ประกาศใช้เมื่อวันที่ 22 กันยายน 2568 และจะมีผลบังคับใช้ภายใน 14 วันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา ทั้งนี้ เพื่อให้การเปลี่ยนผ่านเป็นไปอย่างราบรื่น รัฐบาลได้กำหนด ระยะเวลาผ่อนผัน สำหรับการขนส่งมันสำปะหลังและผลิตภัณฑ์แปรรูปที่ดำเนินการก่อนวันเริ่มบังคับใช้ โดยสินค้าที่มี Bill of Lading (B/L) หรือ Air Waybill (AWB) ลงวันที่ก่อนวันเริ่มมีผลบังคับใช้ และถึงปลายทางไม่เกินวันที่ 31 ตุลาคม 2568 จะได้รับการยกเว้นจากข้อกำหนด ทั้งนี้ ต้องมีเอกสารศุลกากรประกอบครบถ้วนตามที่กำหนด

การแก้ไขนโยบายครั้งนี้สะท้อนถึงความพยายามของรัฐบาลในการเพิ่มความเข้มงวดด้านการกำกับดูแลการนำเข้าสินค้าเกษตร เสริมสร้างความมั่นคงทางอาหาร (Food Security) และคุ้มครองเกษตรกรในประเทศ อย่างไรก็ตาม มาตรการดังกล่าวอาจส่งผลกระทบต่อภาคอุตสาหกรรมที่ใช้มันสำปะหลังเป็นวัตถุดิบหลัก โดยเฉพาะอุตสาหกรรมการแปรรูปอาหารและอุตสาหกรรมชีวภาพ ซึ่งจำเป็นต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดใหม่และอาจเผชิญกับต้นทุนการผลิตที่สูงขึ้น ทั้งนี้ กฎกระทรวงการค้า หมายเลข 31/2025 ถือเป็นการแก้ไขเพิ่มเติมครั้งแรกของ กฎกระทรวงการค้า หมายเลข 18/2025 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้สอดคล้องกับกระบวนการยกเลิกกฎระเบียบบางส่วนที่เกี่ยวข้องกับนโยบายนำเข้าสินค้าโภคภัณฑ์ ซึ่งกำหนดไว้ใน กฎกระทรวงการค้า หมายเลข 8/2024

ที่มา: ortax.org วันที่ 25 กันยายน 2568

KKP ผลักดันความยั่งยืนประมงปลาผิวน้ำขนาดเล็ก ผ่านความร่วมมือ APEC

กระทรวงกิจการทางทะเลและประมง (KKP) เดินหน้าผลักดันความยั่งยืนของการประมงปลาผิวน้ำขนาดเล็ก (Small Pelagic Fisheries) ผ่านเวทีความร่วมมือทางเศรษฐกิจเอเชีย-แปซิฟิก (APEC) โดยมุ่งเน้นการเสริมสร้างนโยบายที่อ้างอิงข้อมูลดิจิทัล เพื่อรักษาสมดุลของระบบนิเวศทางทะเลและยกระดับคุณภาพชีวิตของชาวประมง พลตำรวจเอก Rudy Heriyanto Adi Nugroho เลขาธิการ KKP เปิดเผยว่า อินโดนีเซียคาดหวังว่าการประชุมครั้งนี้จะเป็นกลไกสำคัญในการเสริมสร้างบทบาทเชิงยุทธศาสตร์ของประเทศในภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิก และในขณะเดียวกันรับประกันว่าการประมงปลาผิวน้ำขนาดเล็กจะยังคงเป็นแหล่งอาหารที่ยั่งยืน ทั้งนี้ การประชุมเชิงปฏิบัติการ APEC Workshop on Promoting Decision Support System (DSS) Using Digital Data to Support Small Pelagic Fisheries Management จัดขึ้น ณ กรุงจาการ์ตา ระหว่างวันที่ 23–25 กันยายน 2568 ภายใต้กรอบการทำงานของ APEC Ocean and Fisheries Working Group โดยมีสมาชิก APEC 7 เศรษฐกิจเข้าร่วม ได้แก่ แคนาดา ชิลี นิวซีแลนด์ เปรู ไชนีสไทเป สหรัฐอเมริกา และไทย

พลตำรวจเอก Rudy กล่าวเพิ่มเติมว่า การริเริ่มครั้งนี้มีพื้นฐานจากความจำเป็นในการเสริมสร้างองค์ความรู้และแนวปฏิบัติที่เป็นเลิศด้านการจัดการ วิเคราะห์ และใช้ประโยชน์จากข้อมูลการประมง เพื่อสนับสนุนนโยบายการจัดสรรพื้นที่และโควตาการทำประมง (PIT) อีกทั้งยังถือเป็นโอกาสสำคัญในการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ สร้างความสอดคล้องเชิงนโยบาย และกระชับความร่วมมือ เพื่อให้การจัดการประมงมีความยั่งยืนทั้งด้านสิ่งแวดล้อมและเศรษฐกิจ นอกจากนี้ การประชุมยังสะท้อนถึงความสำคัญของการแปลงเจตนารมณ์และคำมั่นของผู้นำและรัฐมนตรี APEC ไปสู่การดำเนินการที่เป็นรูปธรรม โดยเฉพาะการเสริมสร้างความร่วมมือในระดับภูมิภาคและระดับโลกด้านการประมงและการอนุรักษ์ทางทะเล

ด้านนาย Mahrus ผู้อำนวยการกองคุ้มครองและส่งเสริมศักยภาพชาวประมง KKP เน้นย้ำถึงความสำคัญของปลาผิวน้ำ (Pelagic Fish) อาทิ ปลาซาร์ดีน ปลาทู และปลาโอ ซึ่งเป็นทรัพยากรหลักต่อความมั่นคงทางอาหารและการดำรงชีพของชุมชนประมงในภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิก โดยเฉพาะในอินโดนีเซียที่มีผลผลิตปลาผิวน้ำปี 2567 สูงถึง 2.2 ล้านตัน คิดเป็นมูลค่าทางเศรษฐกิจกว่า 43 ล้านล้านรูเปียห์ อย่างไรก็ตาม นาย Mahrus เตือนว่าทรัพยากรปลาผิวน้ำมีความเปราะบางต่อการทำประมงเกินขนาด (Overfishing) และผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อม ดังนั้น การบริหารจัดการโดยใช้ฐานข้อมูลดิจิทัลจึงถือเป็นกลยุทธ์ที่จำเป็นอย่างยิ่งในการสร้างสมดุลระหว่างการใช้ประโยชน์และการอนุรักษ์อย่างยั่งยืน

ที่มา: Antara News วันที่ 26 กันยายน 2568